

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2014/89/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Ιουλίου 2014

περί θεσπίσεως πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 43 παράγραφος 2, το άρθρο 100 παράγραφος 2, το άρθρο 192 παράγραφος 1 και το άρθρο 194 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβιβάσεως του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η υψηλή και ταχέως αυξανόμενη ζήτηση για θαλάσσιο χώρο για διάφορους σκοπούς, όπως εγκαταστάσεις παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, αναζήτηση και εκμετάλλευση πετρελαίου και φυσικού αερίου, δραστηριότητες θαλασσίων μεταφορών και αλιείας, διατήρηση των οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας, εξόρυξη πρώτων υλών, τουρισμός, εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας και υποθαλάσσια πολιτιστική κληρονομιά, καθώς και οι πολλαπλές πιέσεις επί των παράκτιων πόρων, απαιτούν μια ολοκληρωμένη προσέγγιση προγραμματισμού και διαχείρισης.
- (2) Μια τέτοια προσέγγιση της διαχείρισης του ωκεανού και της θαλάσσιας διακυβέρνησης έχει αναπτυχθεί στην ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική για την Ευρωπαϊκή Ένωση («ΟΘΠ»), περιβαλλοντικό πυλώνα της οποίας αποτελεί η οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁴⁾. Στόχος της ΟΘΠ είναι η στήριξη της αειφόρου ανάπτυξης των θαλασσών και ωκεανών και η συμβολή στη λήψη συντονισμένων, συνεκτικών και διατυπωμένων με ακρίβεια αποφάσεων όσον αφορά τις τομεακές πολιτικές της Ένωσης με επίπτωση στους ωκεανούς, στις θάλασσες, στα νησιά, στις παράκτιες και στις εξόχως απόκεντρες περιοχές και στους θαλάσσιους τομείς, μεταξύ άλλων και μέσω στρατηγικών για τις θαλάσσιες λεκάνες ή μακροπεριφερειακών στρατηγικών, με παράλληλη επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης όπως ορίζεται στην οδηγία 2008/56/ΕΚ.
- (3) Η ΟΘΠ προσδιορίζει τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό ως διατομεακό μέσο πολιτικής που επιτρέπει στις δημόσιες αρχές και τους ενδιαφερομένους να εφαρμόζουν συντονισμένη, ολοκληρωμένη και διασυννοριακή προσέγγιση. Η εφαρμογή μιας προσέγγισης με βάση το οικοσύστημα θα συμβάλει στην προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης και μεγέθυνση των θαλάσσιων και παράκτιων οικονομιών και στην αειφόρο χρήση των θαλάσσιων και παράκτιων πόρων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 341 της 21.11.2013, σ. 67.

⁽²⁾ ΕΕ C 356 της 5.12.2013, σ. 124.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Απριλίου 2014 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2014.

⁽⁴⁾ Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική) (ΕΕ L 164 της 25.6.2008, σ. 19).

- (4) Ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός στηρίζει και διευκολύνει την εφαρμογή της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη (στρατηγική Ευρώπη 2020), η οποία εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στα συμπεράσματά του της 17ης Ιουνίου 2010, και αποσκοπεί στην επίτευξη υψηλών επιπέδων απασχόλησης, παραγωγικότητας και κοινωνικής συνοχής, συμπεριλαμβανομένης της προώθησης μιας ανταγωνιστικότερης, πιο αποδοτικής ως προς την αξιοποίηση των πόρων και πιο πράσινης οικονομίας. Ο παράκτιος και θαλάσσιος τομέας έχουν σημαντικές δυνατότητες βιώσιμης ανάπτυξης και είναι καίριας σημασίας για την υλοποίηση της στρατηγικής Ευρώπη 2020.
- (5) Στην ανακοίνωσή της με τίτλο «Γαλάζια Ανάπτυξη — ευκαιρίες για βιώσιμη ανάπτυξη στους τομείς της θάλασσας και της ναυτιλίας», η Επιτροπή εντόπισε ορισμένες υπό εξέλιξη πρωτοβουλίες της Ένωσης που αποσκοπούν στην εφαρμογή της στρατηγικής Ευρώπη 2020 καθώς και ορισμένες δραστηριότητες στις οποίες θα μπορούσαν να εστιάσουν στο μέλλον οι πρωτοβουλίες για «Γαλάζια Ανάπτυξη», οι οποίες θα μπορούσαν να υποστηριχθούν επαρκώς από την αυξημένη εμπιστοσύνη και ασφάλεια των επενδυτών που επιτυγχάνεται μέσω του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού.
- (6) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, για τη θέσπιση προγράμματος στήριξης της περαιτέρω ανάπτυξης μιας ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής, στηρίζει και διευκόλυνε την εφαρμογή του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών. Τα Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία, συμπεριλαμβανομένου του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας ⁽²⁾, θα επιτρέψουν να στηριχθεί η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας για την περίοδο 2014-2020.
- (7) Η σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας του 1982 (UNCLOS) αναφέρει στο προοίμιο ότι τα θέματα που αφορούν τη χρήση του ωκεάνιου χώρου είναι στενά αλληλένδετα και πρέπει να εξεταστούν στο σύνολό τους. Ο σχεδιασμός του ωκεάνιου χώρου συνιστά λογικά το επόμενο στάδιο που θα επιτρέψει τη διάρθρωση των υποχρεώσεων και της χρήσης των δικαιωμάτων που χορηγούνται στο πλαίσιο της UNCLOS και αποτελεί πρακτικό εργαλείο για την παροχή βοήθειας στα κράτη μέλη ώστε να τηρούν τις υποχρεώσεις τους.
- (8) Για να προωθηθεί η βιώσιμη συνύπαρξη των χρήσεων και, κατά περίπτωση, η κατάλληλη χωροθέτηση των συναφών χρήσεων στον θαλάσσιο χώρο, θα πρέπει να τεθεί ένα πλαίσιο το οποίο να περιλαμβάνει τουλάχιστον τη θέσπιση και την εφαρμογή από τα κράτη μέλη θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού που να καταλήγει σε σχέδια.
- (9) Ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός θα συμβάλλει στην αποτελεσματική διαχείριση των θαλάσσιων δραστηριοτήτων και στη βιώσιμη χρήση των θαλάσσιων και παράκτιων πόρων δημιουργώντας ένα πλαίσιο για μια διαδικασία λήψης αποφάσεων συνεπή, διαφανή, βιώσιμη και βάσει στοιχείων. Για να επιτύχει τους στόχους της, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθορίσει υποχρεώσεις για τη θέσπιση διαδικασίας θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού, ο οποίος θα καταλήγει σε θαλάσσιο χωροταξικό σχέδιο ή σχέδια· η διαδικασία θα πρέπει να συνεκτιμά τις αλληλεπιδράσεις ξηράς-θάλασσας και να προωθεί τη συνεργασία κρατών μελών. Με την επιφύλαξη του ισχύοντος κεκτημένου της Ένωσης στους τομείς της ενέργειας, των μεταφορών, της αλιείας και του περιβάλλοντος, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να επιβάλλει καμία νέα υποχρέωση, ιδίως σε σχέση με τις συγκεκριμένες επιλογές των κρατών μελών όσον αφορά τον τρόπο υλοποίησης των τομειακών πολιτικών, αλλά θα πρέπει να συμβάλλει στις πολιτικές αυτές μέσω της διαδικασίας σχεδιασμού.
- (10) Χάριν συνεπείας και ασφαλείας δικαίου θα πρέπει να καθοριστεί το γεωγραφικό πεδίο του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία της Ένωσης και το διεθνές ναυτικό δίκαιο, ιδίως τη UNCLOS. Οι αρμοδιότητες των κρατών μελών σε σχέση με τα θαλάσσια σύνορα και τη δικαιοδοσία δεν μεταβάλλονται με την παρούσα οδηγία.
- (11) Ενώ είναι σκόπιμο να παρέχει η Ένωση ένα πλαίσιο για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό, τα κράτη μέλη εξακολουθούν να είναι υπεύθυνα και αρμόδια για τον σχεδιασμό και τον καθορισμό, στα θαλάσσια ύδατά τους, της μορφής και του περιεχομένου των εν λόγω σχεδίων, συμπεριλαμβανομένων θεσμικών ρυθμίσεων και, κατά περίπτωση, για την αντίστοιχη κατανομή του θαλάσσιου χώρου στις διάφορες δραστηριότητες και χρήσεις.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2011, για τη θέσπιση προγράμματος στήριξης της περαιτέρω ανάπτυξης μιας ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής (ΕΕ L 321 της 5.12.2011, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 508/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2328/2003, (ΕΚ) αριθ. 861/2006, (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 και (ΕΚ) αριθ. 791/2007 και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 149 της 20.5.2014, σ. 1).

- (12) Προκειμένου να τηρηθεί η αρχή της αναλογικότητας και της επικουρικότητας, καθώς και για την ελαχιστοποίηση του πρόσθετου διοικητικού φόρτου, η μεταφορά στο εθνικό δίκαιο και η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει, στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, να βασίζεται στους υφιστάμενους εθνικούς, περιφερειακούς και τοπικούς κανόνες και μηχανισμούς, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που καθορίζονται στη σύσταση 2002/413/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ ή στην απόφαση 2010/631/ΕΕ του Συμβουλίου ⁽²⁾.
- (13) Στα θαλάσσια ύδατα, τα οικοσυστήματα και οι θαλάσσιοι πόροι υφίστανται σημαντικές πιέσεις. Οι ανθρώπινες δραστηριότητες, οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, οι κίνδυνοι φυσικών καταστροφών και η δυναμική των ακτογραμμών, όπως διάβρωση ή προσχώσεις, μπορεί να έχουν σοβαρές επιπτώσεις στην οικονομική ανάπτυξη και πρόοδο της παραλίας, καθώς και στα θαλάσσια οικοσυστήματα, οδηγώντας σε υποβάθμιση του περιβάλλοντος, απώλεια βιοποικιλότητας και υποβάθμιση των οικοσυστημικών υπηρεσιών. Οι πιέσεις αυτές θα πρέπει να ληφθούν δεόντως υπόψη στην εκπόνηση των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων. Επιπλέον, τα υγιή θαλάσσια οικοσυστήματα και οι πολλαπλές υπηρεσίες που συνδέονται με αυτά, αν ενταχθούν σε αποφάσεις προγραμματισμού, μπορεί να φέρουν σημαντικά οφέλη όσον αφορά την παραγωγή τροφίμων, την αναψυχή και τον τουρισμό, τον μετριασμό των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή σε αυτή, καθώς και τον έλεγχο της δυναμικής των ακτογραμμών και την πρόληψη καταστροφών.
- (14) Προκειμένου να προωθηθεί η βιώσιμη ανάπτυξη των θαλάσσιων οικονομιών, των θαλάσσιων περιοχών και η βιώσιμη χρήση των θαλάσσιων πόρων, ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός θα πρέπει να εφαρμόζει μία προσέγγιση βασισμένη στο οικοσύστημα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ, ούτως ώστε η σωρευτική πίεση από όλες τις δραστηριότητες να διατηρείται σε επίπεδα συμβατά με μια καλή περιβαλλοντική κατάσταση και η ικανότητα των θαλάσσιων οικοσυστημάτων να ανταποκρίνονται σε ανθρωπογενείς μεταβολές να μην τίθεται σε κίνδυνο, συνεισφέροντας ταυτόχρονα και στη βιώσιμη χρήση των θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών από τη σημερινή και από τις μελλοντικές γενεές. Επιπλέον, μία προσέγγιση βασισμένη στο οικοσύστημα θα πρέπει να εφαρμόζεται με τρόπο προσαρμοσμένο στα συγκεκριμένα οικοσυστήματα και σε άλλες ιδιαιτερότητες των διάφορων θαλάσσιων περιφερειών και να λαμβάνει υπόψη τις τρέχουσες εργασίες στις περιφερειακές συμβάσεις για τη θάλασσα, αξιοποιώντας τις υπάρχουσες γνώσεις και εμπειρίες. Η προσέγγιση αυτή θα επιτρέψει και μία ευέλικτη διαχείριση, η οποία εξασφαλίζει βελτίωση και περαιτέρω ανάπτυξη καθώς ενισχύονται οι εμπειρίες και η γνώση, λαμβανομένης υπόψη της διαθεσιμότητας δεδομένων και πληροφοριών σε επίπεδο θαλάσσιας λεκάνης για την υλοποίηση αυτής της προσέγγισης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη της αρχή της προφύλαξης και την αρχή της προληπτικής δράσης, όπως ορίζονται στο άρθρο 191 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (15) Ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός θα συμβάλλει, μεταξύ άλλων, στην επίτευξη των στόχων της οδηγίας 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου ⁽⁴⁾, της οδηγίας 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽⁶⁾, της απόφασης αριθ. 884/2004/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁷⁾, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁸⁾, της οδηγίας 2008/56/ΕΚ, υπενθυμίζοντας την ανακοίνωση της Επιτροπής της 3ης Μαΐου 2011 με τίτλο «Η ασφάλεια ζωής μας, το φυσικό μας κεφάλαιο: στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2020», την ανακοίνωση της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου 2011 με τίτλο «Χάρτης πορείας για μια αποδοτική, από πλευράς πόρων, Ευρώπη», την ανακοίνωση της Επιτροπής της 16ης Απριλίου 2013 με τίτλο «Στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή» και την ανακοίνωση της Επιτροπής της 21ης Ιανουαρίου 2009 με τίτλο «Στρατηγικοί στόχοι και συστάσεις πολιτικής της ΕΕ για τις θαλάσσιες μεταφορές μέχρι το 2018», καθώς και, ενδεχομένως, των στόχων της περιφερειακής πολιτικής της Ένωσης, περιλαμβανομένων των θαλάσσιων λεκανών και των μακροπεριφερειακών στρατηγικών.

⁽¹⁾ Σύσταση 2002/413/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2002, σχετικά με την εφαρμογή της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών στην Ευρώπη (ΕΕ L 148 της 6.6.2002, σ. 24).

⁽²⁾ Απόφαση 2010/631/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών της Μεσογείου στη σύμβαση για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των παράκτιων περιοχών της Μεσογείου (ΕΕ L 279 της 23.10.2010, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ (ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 16).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 59).

⁽⁵⁾ Οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατήρησης των άγριων πτηνών (ΕΕ L 20 της 26.1.2010, σ. 7).

⁽⁶⁾ Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7).

⁽⁷⁾ Απόφαση αριθ. 884/2004/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 1692/96/ΕΚ περί των κοινοτικών προσανατολισμών για την ανάπτυξη του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών (ΕΕ L 167 της 30.4.2004, σ. 1).

⁽⁸⁾ Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).

- (16) Οι θαλάσσιες και οι παράκτιες δραστηριότητες συχνά συνδέονται στενά μεταξύ τους. Προκειμένου να προωθηθεί η βιώσιμη χρήση του θαλάσσιου χώρου, ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις αλληλεπιδράσεις ξηράς-θάλασσας. Για τον λόγο αυτόν ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός μπορεί να διαδραματίσει πολύ χρήσιμο ρόλο στον καθορισμό των προσανατολισμών που σχετίζονται με τη βιώσιμη και ολοκληρωμένη διαχείριση των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στη θάλασσα, τη διατήρηση του περιβάλλοντος διαβίωσης, την ευαισθησία των παράκτιων οικοσυστημάτων, τη διάβρωση, καθώς και κοινωνικούς και οικονομικούς παράγοντες. Ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός θα πρέπει να αποσκοπεί στην ενσωμάτωση της θαλάσσιας διάστασης μερικών παράκτιων χρήσεων ή δραστηριοτήτων και των επιπτώσεών τους, και, τέλος, να καθιστά δυνατό ένα ολοκληρωμένο και στρατηγικό όραμα.
- (17) Η παρούσα οδηγία-πλαίσιο δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών όσον αφορά τον πολεοδομικό και χωροταξικό σχεδιασμό, συμπεριλαμβανομένου οποιουδήποτε συστήματος χερσαίου χωρικού σχεδιασμού που χρησιμοποιείται για τον σχεδιασμό χρήσεων γης στο χερσαίο και παράκτιο χώρο. Εάν τα κράτη μέλη εφαρμόζουν χωρικό σχεδιασμό σε παράκτια ύδατα ή σε τμήματα αυτών, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει εφαρμόζεται στα εν λόγω ύδατα.
- (18) Ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός θα πρέπει να καλύπτει πλήρως τη διαδικασία εντοπισμού προβλημάτων και ευκαιριών, συλλογής πληροφοριών, σχεδιασμού, λήψης αποφάσεων, εφαρμογής, αναθεώρησης ή επικαιροποίησης, και παρακολούθησης της εφαρμογής, και να συνεκτιμά καταλλήλως τις αλληλεπιδράσεις ξηράς-θάλασσας και τις βέλτιστες διαθέσιμες γνώσεις. Θα πρέπει να αξιοποιούνται πλήρως οι μηχανισμοί που προβλέπονται στην υφιστάμενη ή στη μελλοντική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένης της απόφασης 2010/477/ΕΕ της Επιτροπής⁽¹⁾ και της πρωτοβουλίας «Γνώσεις για τη θάλασσα 2020» της Επιτροπής.
- (19) Κύριος σκοπός του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού είναι να προωθήσει τη βιώσιμη ανάπτυξη και να καθορίσει την αξιοποίηση του θαλάσσιου χώρου για διαφορετικές χρήσεις καθώς και να διαχειρισθεί τις χρήσεις και συγκρούσεις των χρήσεων στις θαλάσσιες περιοχές. Ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός αποσκοπεί επίσης στον καθορισμό και την ενθάρρυνση διαφορετικών χρήσεων σύμφωνα με τις σχετικές εθνικές πολιτικές και νομοθεσία. Για την επίτευξη του εν λόγω στόχου, τα κράτη μέλη θα πρέπει τουλάχιστον να εξασφαλίσουν ότι η διαδικασία ή οι διαδικασίες σχεδιασμού θα οδηγήσουν σε έναν ολοκληρωμένο σχεδιασμό που θα εντοπίζει τις διαφορετικές χρήσεις του θαλάσσιου χώρου και λαμβάνοντας υπόψη και τις πιθανές μακροπρόθεσμες αλλαγές που οφείλονται στην κλιματική αλλαγή.
- (20) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαβουλευονται και να συντονίζονται τα σχέδιά τους με τις αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών και να συνεργάζονται με τις αρχές της τρίτης χώρας σε μια θαλάσσια περιοχή, σύμφωνα με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των εν λόγω κρατών μελών και τρίτων χωρών δυνάμει του ενωσιακού και του διεθνούς δικαίου. Η αποτελεσματική διασυνοριακή συνεργασία μεταξύ κρατών μελών και με γειτονικές τρίτες χώρες προϋποθέτει ότι οι αρμόδιες αρχές σε κάθε κράτος μέλος είναι γνωστές. Συνεπώς, τα κράτη μέλη ορίζουν την αρμόδια αρχή ή αρχές που είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Δεδομένων των διαφορών μεταξύ των διαφόρων θαλάσσιων περιφερειών ή υποπεριφερειών και παράκτιων περιοχών, δεν είναι σκόπιμο να ρυθμιστεί λεπτομερώς στην παρούσα οδηγία η μορφή των εν λόγω μηχανισμών συνεργασίας.
- (21) Η διαχείριση των θαλάσσιων περιοχών είναι πολύπλοκη και περιλαμβάνει διάφορα επίπεδα αρχών, οικονομικών φορέων και άλλων ενδιαφερόμενων μερών. Για να προωθηθεί αποτελεσματικά η βιώσιμη ανάπτυξη είναι σημαντικό οι ενδιαφερόμενοι φορείς, οι αρχές και το κοινό να γνωμοδοτούν σε κατάλληλο στάδιο της εκπόνησης θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία της Ένωσης. Ένα καλό παράδειγμα διατάξεων περί δημοσίας διαβουλεύσεως βρίσκεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾.

⁽¹⁾ Απόφαση 2010/477/ΕΕ της Επιτροπής, της 1ης Σεπτεμβρίου 2010, σχετικά με τα κριτήρια και τα μεθοδολογικά πρότυπα για την καλή περιβαλλοντική κατάσταση των θαλάσσιων υδάτων (ΕΕ L 232 της 2.9.2010, σ. 14).

⁽²⁾ Οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 156 της 25.6.2003, σ. 17).

- (22) Μέσω των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων τα κράτη μέλη μπορούν να μειώσουν τον διοικητικό φόρτο και κόστος εφαρμογής άλλων συναφών τμημάτων της ενωσιακής νομοθεσίας. Τα χρονοδιαγράμματα για τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια θα πρέπει, συνεπώς, όταν υπάρχει δυνατότητα, να είναι συνεπή με τα χρονοδιαγράμματα άλλων συναφών νομοθετημάτων, και ιδίως της οδηγίας 2009/28/ΕΚ, η οποία απαιτεί το μερίδιο της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στην ακαθάριστη τελική κατανάλωση ενέργειας το 2020 να είναι τουλάχιστον 20 %, και η οποία χαρακτηρίζει τον συντονισμό των διαδικασιών έγκρισης, πιστοποίησης και προγραμματισμού, στις οποίες περιλαμβάνεται ο χωροταξικός σχεδιασμός, ως σημαντική συμβολή στην επίτευξη των στόχων της Ένωσης για ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές της οδηγίας 2008/56/ΕΚ και στο σημείο 6 του μέρους Α του παραρτήματος της απόφασης 2010/477/ΕΕ, όπου απαιτείται τα κράτη μέλη να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να επιτύχουν ή να διατηρήσουν καλή περιβαλλοντική κατάσταση για το θαλάσσιο περιβάλλον το αργότερο έως το 2020 και όπου ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός προσδιορίζεται ως εργαλείο για τη στήριξη της προσέγγισης με βάση το οικοσύστημα όσον αφορά τη διαχείριση των ανθρώπινων δραστηριοτήτων, προκειμένου να επιτευχθεί καλή περιβαλλοντική κατάσταση της απόφασης αριθ. 884/2004/ΕΚ η οποία απαιτεί το διευρωπαϊκό δίκτυο μεταφορών να έχει αναπτυχθεί έως το 2020, μέσω της ολοκλήρωσης των δικτύων υποδομής χερσαίων, θαλάσσιων και αεροπορικών μεταφορών της Ευρώπης.
- (23) Η οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ καθιερώνει την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων ως σημαντικό εργαλείο για την ενσωμάτωση περιβαλλοντικών ζητημάτων στην εκπόνηση και έγκριση σχεδίων και προγραμμάτων. Όταν τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια έχουν σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον υπόκεινται στην οδηγία 2001/42/ΕΚ. Όταν στα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια περιλαμβάνονται τόποι Natura 2000, η εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων μπορεί να συνδυάζεται με τις απαιτήσεις του άρθρου 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, ώστε να αποφεύγεται η επικάλυψη.
- (24) Για να εξασφαλισθεί ότι τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια βασίζονται σε αξιόπιστα στοιχεία και για την αποφυγή πρόσθετου διοικητικού φόρτου, είναι απαραίτητο τα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν τα καλύτερα διαθέσιμα δεδομένα και πληροφορίες, ενθαρρύνοντας τους ενδιαφερομένους να μοιράζονται δεδομένα και πληροφορίες και αξιοποιώντας τα υφιστάμενα μέσα και εργαλεία συλλογής δεδομένων, όπως αυτά που έχουν αναπτυχθεί στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας «Γνώσεις για τη Θάλασσα 2020» και της οδηγίας 2007/2/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾.
- (25) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαβιβάζουν αντίγραφα των θαλάσσιων χωροταξικών τους σχεδίων και οποιεσδήποτε αναθεωρήσεις αυτών στην Επιτροπή ώστε να της επιτρέπουν την παρακολούθηση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Η Επιτροπή θα χρησιμοποιεί τις πληροφορίες που διαβιβάζουν τα κράτη μέλη, καθώς και υπάρχουσες πληροφορίες που διατίθενται βάσει της νομοθεσίας της Ένωσης, για να ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την πρόοδο που έχει σημειωθεί όσον αφορά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
- (26) Η έγκαιρη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων της παρούσας οδηγίας είναι καίριας σημασίας, δεδομένου ότι η Ένωση έχει θεσπίσει σειρά πρωτοβουλιών πολιτικής που πρέπει να εφαρμοστούν έως το έτος 2020, στη στήριξη και τη συμπλήρωση των οποίων αποσκοπεί η παρούσα οδηγία.
- (27) Η υποχρέωση ενός περικλειστού κράτους μέλους να μεταφέρει στο εθνικό του δίκαιο και να εφαρμόσει τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα ήταν δυσανάλογη και περιττή. Συνεπώς, αυτά τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξαιρούνται από την υποχρέωση μεταφοράς στο εθνικό τους δίκαιο και εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας οδηγίας,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Η παρούσα οδηγία καθορίζει ένα πλαίσιο για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό με σκοπό την προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης των θαλάσσιων οικονομιών, τη βιώσιμη ανάπτυξη των θαλάσσιων περιοχών και τη βιώσιμη χρήση των θαλάσσιων πόρων.

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (ΕΕ L 197 της 21.7.2001, σ. 30).

⁽²⁾ Οδηγία 2007/2/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2007, για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (Inspire) (ΕΕ L 108 της 25.4.2007, σ. 1).

2. Ενταγμένο στην ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική της Ένωσης, το πλαίσιο αυτό προβλέπει τη θέσπιση και εφαρμογή θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού από τα κράτη μέλη, συμβάλλοντας στους στόχους του άρθρου 5, λαμβάνοντας υπόψη τις αλληλεπιδράσεις ξηράς-θάλασσας και την ενισχυμένη διασυννοριακή συνεργασία, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις της UNCLOS.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε θαλάσσια ύδατα κρατών μελών με την επιφύλαξη άλλης νομοθεσίας της Ένωσης. Δεν εφαρμόζεται στα παράκτια ύδατα ή σε τμήματα αυτών που εμπίπτουν στον πολεοδομικό και χωροταξικό σχεδιασμό κράτους μέλους, εφόσον αυτό αναφέρεται στα θαλάσσια χωροταξικά σχέδιά του.
2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται σε δραστηριότητες με αποκλειστικό σκοπό την άμυνα ή την εθνική ασφάλεια.
3. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να σχεδιάζουν και να καθορίζουν, εντός των θαλάσσιων υδάτων, την έκταση και το περιεχόμενο των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων τους. Δεν εφαρμόζεται στην πολεοδομία και τη χωροταξία.
4. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα κυριαρχικά δικαιώματα και τη δικαιοδοσία των κρατών μελών επί των θαλασσίων υδάτων, τα οποία απορρέουν από τις σχετικές διατάξεις του διεθνούς δικαίου, ιδίως δε από την UNCLOS. Ειδικότερα, η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας δεν θίγει τη χάραξη και την οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της UNCLOS.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) ως «ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική» (ΟΘΠ) νοείται η πολιτική της Ένωσης που έχει ως στόχο να προαγάγει τη συντονισμένη και συνεπή λήψη αποφάσεων με σκοπό τη μεγιστοποίηση της βιώσιμης ανάπτυξης, της οικονομικής ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής των κρατών μελών, ιδίως σε ό,τι αφορά τις παράκτιες, νησιωτικές και εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης, καθώς και τους θαλάσσιους τομείς της, μέσω συνεκτικών και συνδεδεμένων με τη θάλασσα πολιτικών και μέσω της διεθνούς συνεργασίας·
- 2) ως «θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός» νοείται η διαδικασία με την οποία οι αρχές του οικείου κράτους μέλους αναλύουν και οργανώνουν τις ανθρώπινες δραστηριότητες στις θαλάσσιες περιοχές για την επίτευξη οικολογικών, οικονομικών και κοινωνικών στόχων·
- 3) ως «θαλάσσια περιοχή» νοείται η θαλάσσια περιοχή που αναφέρεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ·
- 4) ως «θαλάσσια ύδατα» νοούνται τα ύδατα, ο θαλάσσιος βυθός και το υπέδαφος, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 σημείο 1) στοιχείο α) της οδηγίας 2008/56/ΕΚ και ως «παράκτια ύδατα» νοούνται τα ύδατα όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 7) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, καθώς και ο βυθός και το υπέδαφός τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Άρθρο 4

Θέσπιση και εφαρμογή θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού

1. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει και εφαρμόζει θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό.
2. Κατά τη διαδικασία αυτή τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις αλληλεπιδράσεις ξηράς-θάλασσας.

3. Το αντίστοιχο σχέδιο ή σχέδια αναπτύσσονται και καταρτίζονται στο θεσμικό και διοικητικό επίπεδο που καθορίζεται από τα κράτη μέλη. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να σχεδιάζουν και να καθορίζουν τη μορφή και το περιεχόμενο του σχεδίου ή σχεδίων αυτών.
4. Ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός έχει ως σκοπό να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων του άρθρου 5 και πληροί τις απαιτήσεις των άρθρων 6 και 8.
5. Κατά την κατάρτιση του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού, τα κράτη μέλη λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις ιδιαιτερότητες των θαλάσσιων περιοχών, τις συναφείς υπάρχουσες και μελλοντικές δραστηριότητες και χρήσεις και τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον και επί των φυσικών πόρων, και λαμβάνουν επίσης υπόψη τις αλληλεπιδράσεις ξηράς-θάλασας.
6. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιλάβουν ή να αξιοποιήσουν τις υπάρχουσες εθνικές πολιτικές, κανονισμούς και μηχανισμούς που έχουν θεσπιστεί ή θεσπίζονται πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, αν συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 5

Στόχοι του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού

1. Κατά την εκπόνηση και εφαρμογή θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές πτυχές για τη στήριξη και προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης στη θάλασσα εφαρμόζοντας μία προσέγγιση που βασίζεται στο οικοσύστημα, καθώς και για την προώθηση της συνύπαρξης σχετικών δραστηριοτήτων και χρήσεων.
2. Μέσω των θαλάσσιων χωροταξικών τους σχεδίων, τα κράτη μέλη έχουν στόχο να συμβάλουν στη βιώσιμη ανάπτυξη των ενεργειακών τομέων στη θάλασσα, των θαλάσσιων μεταφορών και των τομέων της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, καθώς και στη διατήρηση, προστασία και βελτίωση του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένης της ανθεκτικότητας στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής. Επιπλέον, τα κράτη μέλη δύνανται να επιδιώξουν άλλους στόχους, όπως η προώθηση του βιώσιμου τουρισμού και η βιώσιμη εξόρυξη πρώτων υλών.
3. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να καθορίσουν με ποιον τρόπο λαμβάνουν υπόψη και σταθμίζουν τους διάφορους στόχους στο θαλάσσιο χωροταξικό τους σχέδιο ή σχέδια.

Άρθρο 6

Ελάχιστες απαιτήσεις για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν διαδικαστικά στάδια για να συμβάλλουν στους στόχους του άρθρου 5, λαμβάνοντας υπόψη σχετικές δραστηριότητες και χρήσεις σε θαλάσσια ύδατα.
2. Εν προκειμένω, τα κράτη μέλη:
 - α) λαμβάνουν υπόψη τις αλληλεπιδράσεις ξηράς-θάλασας·
 - β) λαμβάνουν υπόψη περιβαλλοντικές, οικονομικές και κοινωνικές πτυχές, καθώς και ζητήματα ασφάλειας·
 - γ) θέτουν ως στόχο την προώθηση της συνεκτικότητας μεταξύ του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και του σχετικού σχεδίου ή σχεδίων και άλλων διαδικασιών, όπως η ολοκληρωμένη παράκτια διαχείριση περιοχών ή ισοδύναμες επίσημες ή ανεπίσημες πρακτικές·
 - δ) εξασφαλίζουν τη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων φορέων σύμφωνα με το άρθρο 9·
 - ε) οργανώνουν τη χρησιμοποίηση των βέλτιστων διαθέσιμων δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 10·
 - στ) εξασφαλίζουν τη διασυνοριακή συνεργασία κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 11·
 - ζ) προωθούν τη συνεργασία με τρίτες χώρες σύμφωνα με το άρθρο 12.

3. Τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια αναθεωρούνται από τα κράτη μέλη κατόπιν απόφασής τους αλλά τουλάχιστον κάθε 10 χρόνια.

Άρθρο 7

Αλληλεπιδράσεις ξηράς-θάλασσας

1. Προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι αλληλεπιδράσεις ξηράς-θάλασσας, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2, εάν αυτό δεν αποτελεί τμήμα της διαδικασίας του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού, τα κράτη μέλη δύνανται να χρησιμοποιήσουν άλλες επίσημες ή ανεπίσημες διαδικασίες, όπως η ολοκληρωμένη παράκτια διαχείριση. Το αποτέλεσμα λαμβάνεται υπόψη από τα κράτη μέλη στα θαλάσσια χωροταξικά τους σχέδια.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 2 παράγραφος 3, τα κράτη μέλη αποσκοπούν μέσω του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού στην προώθηση της συνοχής του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδίου ή σχεδίων που προκύπτουν με άλλες συναφείς διαδικασίες.

Άρθρο 8

Κατάρτιση των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων

1. Κατά τη θέσπιση και υλοποίηση του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού, τα κράτη μέλη καταρτίζουν θαλάσσια χωροταξικά σχέδια, τα οποία προσδιορίζουν τη χωροχρονική κατανομή σχετικών τρεχουσών και μελλοντικών δραστηριοτήτων και χρήσεων στα θαλάσσια ύδατα συμβάλλοντας στους στόχους του άρθρου 5.

2. Στο πλαίσιο των ανωτέρω ενεργειών και σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 3, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις αλληλεπιδράσεις των δραστηριοτήτων και των χρήσεων. Με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων των κρατών μελών, οι πιθανές δραστηριότητες και χρήσεις και ενδιαφέροντα δύνανται να περιλαμβάνουν:

- τις περιοχές υδατοκαλλιέργειας,
- τις περιοχές αλιείας,
- τις εγκαταστάσεις και τις υποδομές για την έρευνα, την εκμετάλλευση και την εξόρυξη πετρελαίου, φυσικού αερίου καθώς και άλλων ενεργειακών πόρων, ορυκτών και αδρανών υλικών, και για την παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές,
- τις οδούς θαλάσσιας μεταφοράς και τις κυκλοφοριακές ροές,
- τις περιοχές διεξαγωγής στρατιωτικών ασκήσεων,
- τους τόπους προστασίας της φύσης και των ειδών και τις προστατευόμενες περιοχές,
- τις περιοχές εξόρυξης πρώτων υλών,
- την επιστημονική έρευνα,
- τις διαδρομές υποβρύχιων καλωδίων και αγωγών,
- τον τουρισμό,
- την υποθαλάσσια πολιτιστική κληρονομιά.

Άρθρο 9

Συμμετοχή του κοινού

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν μέσα δημόσιας συμμετοχής μέσω πληροφόρησης όλων των ενδιαφερόμενων μερών και διαβούλευσης με τα αρμόδια ενδιαφερόμενα μέρη και τις αρχές καθώς και το κοινό, σε πρώιμο στάδιο, κατά την ανάπτυξη των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων, σύμφωνα με την οικεία ενωσιακή νομοθεσία.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι τα εν λόγω ενδιαφερόμενα μέρη και οι αρχές, καθώς και το κοινό, έχουν πρόσβαση στα σχέδια, μόλις αυτά οριστικοποιηθούν.

Άρθρο 10

Χρήση και ανταλλαγή δεδομένων

1. Τα κράτη μέλη οργανώνουν τη χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων δεδομένων και αποφασίζουν πώς θα οργανώσουν την ανταλλαγή πληροφοριών που απαιτείται για την κατάρτιση των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων.

2. Τα δεδομένα της παραγράφου 1 είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων:

α) περιβαλλοντικά, κοινωνικά και οικονομικά δεδομένα που έχουν συλλεγεί σύμφωνα με τις διατάξεις της ενωσιακής νομοθεσίας που διέπει τις δραστηριότητες του άρθρου 8·

β) θαλάσσια φυσικά δεδομένα για τα θαλάσσια ύδατα.

3. Κατά την εφαρμογή της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη κάνουν χρήση των σχετικών μέσων και εργαλείων, περιλαμβανομένων αυτών που είναι ήδη διαθέσιμα σύμφωνα με την ΟΘΠ και άλλες συναφείς πολιτικές της Ένωσης, όπως εκείνες που αναφέρονται στην οδηγία 2007/2/ΕΚ.

Άρθρο 11

Συνεργασία μεταξύ κρατών μελών

1. Στα πλαίσια της διαδικασίας σχεδιασμού και διαχείρισης, τα κράτη μέλη που μοιράζονται θαλάσσια ύδατα συνεργάζονται με σκοπό να διασφαλιστεί ότι τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια είναι συντονισμένα και έχουν συνοχή σε όλη τη σχετική θαλάσσια περιοχή. Η συνεργασία λαμβάνει υπόψη, ιδίως, ζητήματα διακρατικού χαρακτήρα.

2. Η συνεργασία κατά την παράγραφο 1 επιδιώκεται μέσω:

α) υφιστάμενων περιφερειακών θεσμικών δομών συνεργασίας, όπως οι περιφερειακές συμβάσεις για τη θάλασσα, και/ή

β) δικτύων ή δομών των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών, και/ή

γ) οποιασδήποτε άλλης μεθόδου που πληροί τις προδιαγραφές της παραγράφου 1, για παράδειγμα στο πλαίσιο των στρατηγικών για τις θαλάσσιες λεκάνες.

Άρθρο 12

Συνεργασία με τρίτες χώρες

Τα κράτη μέλη προσπαθούν, στο μέτρο του δυνατού, να συνεργάζονται με τρίτες χώρες όταν αυτά αναπτύσσουν δράσεις που αφορούν τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό στις οικείες θαλάσσιες περιοχές και σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και τις συμβάσεις, όπως με την αξιοποίηση υφιστάμενων διεθνών φόρουμ ή με περιφερειακή θεσμική συνεργασία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ

Άρθρο 13

Αρμόδιες αρχές

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει την αρχή ή τις αρχές που είναι αρμόδιες για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

2. Κάθε κράτος μέλος παρέχει στην Επιτροπή κατάλογο των ανωτέρω αρμόδιων αρχών, μαζί με τις πληροφορίες που αναφέρονται στο παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

3. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή για τυχόν μεταβολές των πληροφοριών που έχει διαβιβάσει δυνάμει της παραγράφου 1 εντός έξι μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της μεταβολής.

Άρθρο 14

Παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων

1. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν αντίγραφα των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων, συμπεριλαμβανομένου σχετικού επεξηγηματικού υλικού για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και όλων των επακόλουθων ενημερωμένων μορφών τους, στην Επιτροπή και σε οποιαδήποτε άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη εντός τριών μηνών από τη δημοσίευσή τους.
2. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, το αργότερο ένα έτος μετά τη λήξη της προθεσμίας για τη θέσπιση θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και κάθε τέσσερα χρόνια στη συνέχεια, έκθεση προόδου κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 15

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2016. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των συγκεκριμένων διατάξεων.

Τα εν λόγω μέτρα, όταν εγκρίνονται από τα κράτη μέλη, παραπέμπουν στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Η αρχή ή οι αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 ορίζονται έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2016.
3. Τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια που αναφέρονται στο άρθρο 4 θεσπίζονται το συντομότερο δυνατό και το αργότερο έως την 31η Μαρτίου 2021.
4. Η υποχρέωση μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας οδηγίας δεν ισχύει για τα περικλειστά κράτη μέλη.

Άρθρο 16

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 17

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 23 Ιουλίου 2014.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
S. GOZI

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

1. Ονομασία και διεύθυνση της αρμόδιας αρχής ή αρχών — επίσημη ονομασία και διεύθυνση της προσδιορισθείσας αρμόδιας αρχής ή αρχών.
 2. Νομικό καθεστώς της αρμόδιας αρχής ή αρχών — σύντομη περιγραφή του νομικού καθεστώτος της αρμόδιας αρχής ή αρχών.
 3. Αρμοδιότητες — σύντομη περιγραφή των νομοθετικών και διοικητικών αρμοδιοτήτων της αρμόδιας αρχής ή αρχών και του ρόλου της/τους για τα συγκεκριμένα θαλάσσια ύδατα.
 4. Ιδιότητα του μέλους — όταν η αρμόδια αρχή ή αρχές ενεργούν ως συντονιστικός φορέας για άλλες αρμόδιες αρχές, απαιτείται κατάλογος αυτών, καθώς και περίληψη των θεσμικών σχέσεων που έχουν δημιουργηθεί για να εξασφαλίζεται ο συντονισμός.
 5. Περιφερειακός συντονισμός — απαιτείται σύνοψη των μηχανισμών που έχουν συσταθεί ώστε να εξασφαλίζεται ο συντονισμός μεταξύ των κρατών μελών τα ύδατα των οποίων καλύπτονται από την παρούσα οδηγία και εμπίπτουν στην ίδια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.
-